

CO SIĘ STAŁO?

Przedmiot studium: Rdz 1,26-27.

Część I: Przegląd

Bóg stworzył ludzkość na swój obraz, aby ustanowić głęboką więź między Nim a nami. Adam i Ewa zlekceważyli wolę Boga i zerwali tę więź. Ale Bóg miał plan ratunkowy - odrodzenie zerwanej więzi przez Jezusa, Syna Bożego.

Część II: Komentarz

Niezdrowa ciekawość jest diabelską pułapką czyhającą na tych, którzy usiłują zgłębić to, czego Bóg nie objawił (zob. Pwt 29,29). „Kiedy Bóg powiedział do swego Syna: «Uczyńmy człowieka na obraz nasz», szatan zapalał zawiścią wobec Jezusa. Życzył sobie, by poproszono go o radę w kwestii stworzenia człowieka, a ponieważ tak się nie stało, zapłonął zazdrością, zawiścią i nienawiścią” (Ellen G. White, *Early Writings*, s. 145).

Żółwie do samego spodu

W Rdz 1,1 szczególny hebrajski czasownik *bara* („stwarzać”) wyraża zdolność Bóstwa do powoływania do istnienia Boską mocą tego, co wcześniej nie istniało. Niektórzy wierzą, że czasownik *bara* wyraża uwolnienie Boskiej stwórczej energii, która stwarza coś z niczego. *Bara* wyraża zatem „absolutne wygenerowanie, to znaczy (...) rozpoczęcie i wywiedzenie z niczego (*ex nihilo*), a nie jedynie przekształcenie istniejącej wcześniej materii czy prematerii” (Harold Kuhn, „*God Makes*”, w: *The Living God: Readings in Christian Theology*, red. Millard J. Erickson, Grand Rapids 1983, s. 481).

Stała wiara trwa trwa nawet w mroku Boskiej tajemnicy, jaśniejac niczym latarnia morska smagana sztormem, mocna, opierająca się falom niewiary. Taka wiara przeniknie przez mgłę niebiblijnych systemów wierzeń sugerujących rozmaite genezy ludzkości.

„Spirytyzm uczy, że «człowiek jest istotą rozwijającą się»” (Ellen G. White, *Wielki bóg*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 333). „Społeczny darwinizm (...) stanowi podłoże genetyki i biologii, pod pozorem nauki kategoryzując istoty ludzkie w sposób popierający rasową wyższość - ideał, który osiągnął apogeum w nazistowskich Niemczech” (Charles E. Bradford, *Sabbath Roots: The African Connection*, Silver Spring 1999, s. 66-67).

Obraz Stwórcy

Pewne źródło sugeruje, że „*selem* (obraz) oznacza obrys cienia postaci, zaś *damuth* (podobieństwo) nawiązuje do podobieństwa cienia do postaci” (H.D.M. Spence i Joseph S. Excell, red., *The Pulpit Commentary*, t. 1, *Genesis-Exodus*, Peabody 1961, s. 30).

„Podobnie jak Bóg, miał możliwość wolnego wyboru- wolność myśli i działania według moralnych zasad. W ten sposób człowiek mógł miłować i być posłusznym lub być nieufnym i nieposłusznym” (*Wierzyć tak jak Jezus*, wyd. 2, Warszawa 2007, s. 96).

Bóg i ludzkość razem

W biblijnym sensie, kiedy „Bóg błogosławi”, daje moc funkcji czy spełnieniu tego, co pobłogosławił. „Bóg stworzył człowieka dla swojej chwały, aby po przejściu próby *ludzkość mogła stać się jedno z niebiańską rodziną*. Bożym celem było zaludnić niebo, jeśli ludzie okazaliby się posłuszni Jego każdemu słowu” (Ellen G. White, w: *The SDA Bible Commentary*, t. 1, s. 1082). (Zob. także Iz 43,7).

Pod drzewem

„Jego zwolennicy radzili się go, a on [szatan] powstał i z butną miną poinformował ich o swoich planach odebrania Bogu (...) Adama i jego żony Ewy. (...) Sądził, że gdyby uzyskali dostęp do drzewa życia w środku ogrodu, dorównaliby siłą świętym aniołom, tak iż nawet sam Bóg nie mógłby ich wyrzucić” (Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, t. 1, s. 30-31).

Mówiąc proście, Bóg ostrzegł pierwszych ludzi, by unikali szczególnego drzewa, które Bóg zarezerwował dla siebie. „Pan dał mi wizję innych światów. Dano mi skrzydła i anioł towarzyszył mi od miasta do miejsca, gdzie panował silny blask. (...) Trawa była tam jasnozielona, a ptaki śpiewały słodko. Mieszkańcy (...) byli różnego wzrostu, wyglądali szlachetnie, majestatycznie i miło. (...) Ujrzałam dwa drzewa - jedno wyglądało podobnie jak drzewo żywota w mieście. Owoce obu drzew wyglądały pięknie, ale z jednego z drzew nie wolno było spożywać

owoców. Mieszkańcy mieli dostęp do obu drzew, ale zakaz obejmował jedno z nich. Towarzyszący mi anioł powiedział: «Nikt tutaj nie skosztował owocu z zakazanego drzewa» (Ellen G. White, *Early Writings*, s. 39-40). (Zob. także Rdz 2,15-17).

Zerwanie więzi

Teologia buntu ludzkości jest powiązana z nieświętym rozumowaniem Adama, wypaczonym wskutek zakazanego owocu *relatywizmu*. Relatywizm, nowy paradygmat zła, zgodnie z którym ego zachowuje skłonność do decydowania o własnych parametrach moralności, rywalizuje z suwerenną wolą Boga, a może być pokonany jedynie przez Boską interwencję. (Zob. Sdz 21,25).

Wynik tego jest tragiczny. „Oboje zjedli i (...) uzyskali (...) poznanie grzechu oraz poczucia winy. Otaczające ich *światliste okrycie* wkrótce znikło, a nękanie poczuciem winy, widząc, że zostali pozbawieni *Bożego okrycia*, drżeli z przerażenia” (Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, t. 1, s. 40).

Część III: Zastosowanie

Do przemyślenia: Obecnie borykamy się ze skutkami grzechu we wszystkich aspektach naszego życia. Istnieje doktryna teologiczna zwana „zupełną deprawacją”. Choć nie oznacza tego, co potocznie rozumie się przez to wyrażenie, to jednak jest niewiele lepsza. Według tej doktryny każdy aspekt ludzkiej egzystencji został dotknięty przez grzech. Obserwacja wydaje się to potwierdzać.

1. Jak przejawia się w naszym życiu rzeczywistość „zupełnej deprawacji”? Co możemy z tym zrobić? Skoro problem tkwi w naszej naturze i nie możemy mu sami zaradzić, w jaki sposób nasza natura może zostać zmieniona? W jakim stopniu może nastąpić ta zmiana?

2. Upadek uczynił nas praktycznie niezdolnymi do pełnej więzi z Bogiem. Jezus umarł za nas, aby przywrócić naszą więź z Bogiem. Jak moc krwi Jezusa uzdalnia nas do odrodzenia tej więzi?

3. Nasz Stwórca poświęcił dużo czasu i uwagi, stwarzając Adama i Ewę. Dlaczego stworzenie człowieka uczynił wydarzeniem, o którym będzie się mówić, dyskutować i które będzie wzbudzać zdumienie przez całą wieczność? Porównaj stworzenie ludzkości przez Boga z przygotowaniem, jakie rodzice czynią przed narodzinami dziecka. Jak te podobieństwa pomagają nam zrozumieć miłość Boga do nas?

4. Jak dostęp do mocy Bożej sprzyja naszemu duchowemu rozwojowi i zrozumieniu Bożego planu dla nas?

5. Ponieważ Bóg jest wszechwiedzący, wiedział, jakie „ryzyko” wiąże się ze stworzeniem ludzkości na Jego obraz. Wyobraź sobie, jak trudna musiała być dla Niego decyzja wdrożenia „Planu B” opartego na śmierci Jego jedyne Syna. Co oznacza Plan B dla ciebie, kiedy wykraczasz poza granice twojej więzi z Bogiem? Jak to, co odwraca twoją uwagę i pokusy, których doświadczasz, są podobne do tych, wobec których stanęli Adam i Ewa?

6. Kiedy Jezus żył na Ziemi, Jego dotyk uzdrawiał wielu z tych, którzy uwierzyli. Ten dotyk był przebłyskiem Jego stwórczej mocy. Zanim Jezus odszedł do nieba, obiecał, że udzieli nam dostępu do Jego stwórczej mocy (J 14,12-14). Czy ta obietnica jest symboliczna, czy rzeczywista? Wyjaśnij swoją odpowiedź. Jak ta obietnica może zmienić twoje codzienne życie?

7. *Księga Rodzaju* wskazuje, że ludzkość pierwotnie została stworzona na obraz Boga. Czy dotyczy to jedynie stanu ludzkości przed upadkiem, czy nadal w pewnym sensie jest to prawdą? Jeśli tak, to w jaki sposób?

8. Bóg powiedział Adamowi i Ewie, by panowali nad Ziemią (przyrodą) i czynili ją sobie poddaną. Jak powinniśmy interpretować to polecenie w świetle nieodpowiedzialnej eksploatacji przyrody przez ludzi?

9. Adam i Ewa upadli czyniąc niewłaściwy użytek z wolnej woli. Wolna wola, dana człowiekowi jako dar Boży, została obrócona w przekleństwo. Jakie inne dobre Boże dary mogą się stać przekleństwem wskutek naszych niewłaściwych wyborów?

10. Dam, zamiast podążać za Bogiem, podążył za Ewą. Jak świadczy to o niebezpieczeństwie związanym z naśladowaniem osób i grup, które mogą nas odwozić od Boga?